

Arrest

nr. 69 962 van 17 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt en het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 juli 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 oktober 2011.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDENBROECK, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 9 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij op 19 juli 2011 ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2 Op 19 juli 2011 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten – Model B afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij werpt ten aanzien van de tweede bestreden beslissing de exceptie van gebrek aan belang op, onder meer daar het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet meer is dan een herhaald bevel.

2.2 Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten van 6 september 2009. Dit bevel steunt op de miskennis van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder dat voormeld bevel niet werden aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dienvolgens definitief is, zodat dit principieel uitvoerbaar is.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 september 2009 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Dat de verzoekende partij in haar verzoek tot horen van 12 oktober 2011 stelt dat *“elke administratieve gemotiveerd dient te worden”*, dat de tweede bestreden beslissing geen motivering bevat en dat zij er belang bij heeft de motivering van een lastens haar genomen beslissing te kennen, zelfs al werd eerder een beslissing met dezelfde gevolgen genomen en zij ter terechtzitting van 9 november 2011 bij dit standpunt blijft, kan aan bovenstaande vaststelling geen afbreuk doen.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ten aanzien van de tweede bestreden beslissing geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie wordt bijgetreden. Het beroep tot nietigverklaring ten aanzien van de tweede bestreden beslissing is onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In haar verzoekschrift ontwikkelt de verzoekende partij met betrekking tot de eerste bestreden beslissing slechts één middel, met name de schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en machtsoverschrijding, dat steunt op het feit dat de beslissing genomen zou zijn door een onbekend en onbevoegd persoon.

3.2 In haar nota met opmerkingen geeft de verwerende partij aan dat uit de eerste bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de eerste bestreden beslissing werd genomen door C., H. en dat dit feit en het feit dat H.C. attaché is tevens blijken uit het administratief dossier. De verwerende partij voegt bij haar nota daarenboven een attest van 31 augustus 2011 waaruit blijkt dat H.C. attaché tewerkgesteld is bij de Dienst Vreemdelingenzaken op de dienst "*Humanitaire regularisaties*" en dat zij beslissingen mag nemen. De verzoekende partij gaat in haar verzoek tot horen van 12 oktober 2011 niet in op de eerste bestreden beslissing en bevestigt ter terechtzitting van 9 november 2011 dat zij voornoemd attest van 31 augustus 2011 heeft ontvangen.

Er dient te worden vastgesteld dat uit de eerste bestreden beslissing, het administratief dossier en voornoemd attest van 31 augustus 2011 inderdaad blijkt door wie de eerste bestreden beslissing werd genomen en dat deze persoon, met name C.H., bevoegd was om de eerste bestreden beslissing te nemen. Gelet op het voorgaande kan een schending van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet en machtsoverschrijding dan ook niet worden aangenomen.

Het enig middel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS